

Abstrakt

Tato bakalářská práce si klade za cíl kriticky přezkoumat teorii umělecké nápodoby amerického filozofa umění Kendalla Waltona, přičemž soustředit se bude zejména na vysvětlení povahy emocí při zkušenosti s uměleckými díly a rozdíly v aktivní a pasivní účasti ve hře na jakoby. Pozornost bude také věnována příbuznosti Waltonova popisu divácké zkušenosti s konceptem „psychické distance“ britského estetika Edwarda Bullougha. Ve středu Waltonovy teorie se nachází pojetí zkušenosti s uměleckými díly jako „hry na jakoby“. V navrhované práci bude tento koncept nejprve představen v širším kontextu jak vlastních Waltonových úvah o zobrazivých uměleckých dílech, tak v myšlenkových souvislostech doby svého vzniku. Následně bude prezentován Waltonův přístup k problému emocí, jež subjekt pocítuje při recepci fikčního díla. Bude poukázáno na problematická místa jeho řešení otázky diváckých emocí a jeho vysvětlení bude konfrontováno s do značné míry příbuzným řešením, a to s Bulloughovou teorií psychické distance. Tato konfrontace by měla pomoci lépe identifikovat sporná východiska Waltonovy teorie zodpovědná za neuspokojivost jeho řešení problému emocí zakoušených recipienty zobrazivých uměleckých děl.

Klíčová slova

kvazi-emoce * hra na jakoby * psychická distance